

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR IPAROSREND TÁRSADALMI LAPJA

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 3.50 P
Pártoló tagoknak 7.— P
Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII. Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefon: 424—981

Ha a lélek kialszik,

hulla lesz a testből. Ha egy szervezet, egyesület lelke kialszik, ijesztően tehetetlen, lassan szétmálló, s másokat is megfertőző hulla lesz a szervezetből. A szervezet, az *egyesület maga*: egy idea, eszme, az egyesületi ház berendezéssel, alapszabályok, tagok névsora, esetleg bejáró tagok. A szervezet, egyesület *lelke*: erő, amely az egészséget áthatja, élte, hajtja, mozgatja, az eszmét gyakorlattal szolgálja, a házat felügyeli, gondozza, az alapszabályt megszülettetni, a tagokat kezeli, vezeti. Az *egyesület lelke: valakinél a szeretet*. A szeretetből természetesen fakadó és állandóan élő hatékony munkája, hűsége, áldozata az egyesület eszméjéért, hazáért, programjáért, tagjaiért. Ezt a valakit nevezhetnők az egyesület *gazdájának*, vagy ha többen vannak, az egyesület *gazdáinak*. „A *gazda szeme hízalja a jószágot*” — mondja a közmondás. Ahol nincs gazda, elpusztul a ház, tönkremegy a birtok.

Az *egyesületek gazdája* alapszabály szerint: a közgyűlés, azután a választmány, azután a tagok. Gyakorlatban azonban nagyon kevés a gazda és több a cseléd, aki az egyesület helyett magának próbál gazdálkodni, feji az egyesületet mindaddig, amíg egy csöpp belőle fejthető.

Nincs szomorúbb, kétségesejebb a *gazdátlan* egyesületnél, intézménynél. Egy-egy ember néha próbálkozik vele, felhúzza, viseli egy darabig, s mikor már céljaira nem megfelelő, leveti, eldobja. Akkor jön egy másik, egy szegényebb, az is felhúzza, tapos rajta egyet, amíg egy másikra, jobbra nem talál.

Jaj ezeknek a *lélektelen: gazdátlan* intézményeknek! Féltékenként, évenként változik a tényleges vezető. Próbálkozik az intézménnyel sokszor tökéletes tájékozatlansággal, hozzá nem értéssel, tapasztalatnélküliséggel nyúvi itt is, ott is, azután eldobja. Marad egy papíros alapszabály, kívül-belül dűledező ház, programtalan élet, papíros tagok.

Vizsgáljam meg egyesületemet: *van-e benne lélek*? Ki adja bele a lelket? Ki hatja át, ki élte, ki mozgatja? Vagy van-e egyáltalában *gazdája*?

Kopogtassak először az alapszabály szerinti gazdánál, gazdánál. Vegye valaki magára a *gazda gondját*. Sugározza rá az intézményre a gazda szemét. Vegye kezébe a *jó pásztor* botját és keltse fel akaratában és szívében a jó pásztor hűséges és áldozatos szeretetét.

Van intézmény, ahol az elnök a gazda, van ahol a dékán, van ahol a kantinos, van ahol egy öreg tag, máshol egy fiatal, van, ahol többen is... De az Istenért! Egyszer már *nézzünk körül*, s adjuk drága intézményünket egy virrasztó, féltő, hűségesen sáfárkodó *gazda* kezébe. Olyan gyönyörű a cél, olyan mindenképp drága az anyag, olyan páratlanul okosan és bölcsen megszervezett az alapszabály és program, olyan töretlen és eredményes a száz esztendősdös tradíció!

Legszomorúbb, ahol a *tehetetlenség* tetű és patkányhada lakmározza az intézményt. Vigasztalan, ahol *béres* terelgeti a juhokat, s mikor jön a farkas, — a Szentírás szavai szerint — a béres gyáván elfut és magára hagyja a nyáját. A jó pásztor *szembeszáll* nem egy farkassal, de ha kell egy *farkasfalkával* is, és ha kell, életét adja juhaiért.

Még nincsenek sehol farkasok, csak titulus és vágyálom némelyek részéről, legfeljebb csak *rókák*: lapulnak sunyi módon, s ólálkodnak az ólak körül.

Keltegessük tehát a *bátorság és hűség* *lelkét*. Keressük és ébresztgessük a *gazdákat*, az öregeket és a fiatalokat, s a gazda szeme, s a gazdák szeme hízalja a jószágot! Az „Új Nemesség” gárdája legyen *gazdája* intézményeinek, ölelje őket körül érzelmeivel, ragyogtassa rájuk szemét, áraszsa szét bennük fiatalágának erejét, lelje bennünk teremő, alkotó kedvét, s tehetségének és hűségének édes eredményeit.

Az élet nemcsak farsang, hanem munka is!

Mi ujság az „állás-fronton”?

Nagy a keveredés, vegyülés, hullámlás, törtetés az egész vonalon. Ekkora talán még sohasem volt. A zsidótörvény lassan letöri az egész táblát és fehér lapot ad a keresztény magyar ifjúság kezébe, az érvényesülési lehetőségek maximumát, a tehetség, ügyesség, leleményesség, tudás, munkaszeretet részére teljesen szabad, s a beláthatatlanságba nyúló területet.

Most érkezett meg az bizonyos *mesebeli vonat*. Söt. gyorsvonat! A pirossapkás állomástiszt felemeli a tárcsát, a kalauzok a karjukat: indul a vonat! Most tessék beszélni! Aki beszéll idejében, a vonat kigördíti, röníti 40-es, 60-as, vagy 100 km-es sebességgel az előtte álló fénvesnek ígérkező *íövöbe*. Aki anyámasszonykatonájaként tehetetlenkedik, csomagjai közt nyavalyog, az italpultnál spriccezik, lányokat szorongat búcsúzásul, gyáván a kabátgombjait kapkodja: *menjen vagy ne menjen* — az lemarad. A vonat kigördül, s rohog másokkal előre. Ő ottmarad. A lemaradottak várhatják a következő vonatot, — ha ugyan jön részükre még egy.

Kicsi és nagy üzemek, gyárak és boltok, kereskedelmi és ipari központok, bankok, cégek, kft-k, rt-k kitárni kényszerültek aítajukat. Tessék már felébredni! Most nem betörni kell a kapukat, hanem besétálni rajtuk és elfoglalni a megüresedett helyeket a cégeknél, a rajztábláknál, a pultoknál, a telefonnál, az írógépnél, a raktáraknál, a számlánál, a bérlistánál, a fizető helyeken stb.

Az élet e hirtelen aiándéka azonban sürgős *kötelességet* is ró a keresztény magyarság új pionirjaira. A kézbekerült állások megtartását és az álláso-

kon keresztül az üzem, az intézmény, az ipar, a kereskedelem, a gyár, a bank, az rt., a kft. átállítását és beállítását a nagy keresztény eszmék és nemzeti célok szolgálatába. Az új alkalmazottaktól két követelményt várnak el, rájuk két nagy kötelességet rónak: *tudás és munka*.

Tudás. Nem voltunk talán e hirtelen átállásra felkészülve! Szakszerűséget kell szerezni, hozzáértésre szert tenni, az új területen szükséges tudást megszerezni. Képességeink, tehetségünk és talán készségünk is legtöbbször megvannak hozzá. Tessék most fogat összeszorítani, éjjelt nappallá tenni, megmutatni a gáncsoskodó, gyűlölködő, gúnyolódó világ: hogy a magyar psziché, a magyar természet, a magyar értelem és akarat micsoda Istentől áldott erővel rendelkezik.

Nem *strómanok* kellene az új állásokba, hiszen ez nemzeti szerencsétlenség lenne. Az új állások minden fiatalja a magyar élet nagyszerű megújulásának legszebb reménysege és biztosítéka. A restség, a *töhomyság*, úrhatnamság nemzetpusztulás. Necsak a dinamók bújjanak, de a munka is égjen a fiatal magyar kezek alatt és teremtdjének gyönyörű eredmények és gyönyörű alkotások a fiatal magyar koponyákból.

Magyar masamódlányok és hasonló foglalkozásúak magyar tömegekben húznak a telefonok, az írógépek felé. Az ipar, kereskedelem, közgazdaság magyar fiatalága ne akarjon begubózkodni a szolgai állásokba! Hagyja azt más réteg fiataljainak. Húzzon előre inkább nagy tömegekben a magyar ipar, kereskedelem, közgazdaság üresen álló pozíciói felé, nagy-nagy tudás-töltekezéssel és munka-szorgalommal.

K vitamin.

Ma, mikor minden párt és minden egyeslet arra törekszik, hogy tagjai sordba minél több embert vegyen fel, akkor arra kell törekedni, hogy mi, Katolikus Legényegyleti tagok is gyarapítsuk tagjaink létszámát. Hogy az egyesletünkben minél többen legyenek, ne elégedjünk meg azzal, ami van, Széchenyi mondásá jusson eszünkbe: „Ne másoktól várjunk segítséget, hanem a saját munkánkra és erőnkre bizzuk a sorsunkat!” Ne várjuk azt, hogy majd az a fiú, aki a legényegyletben nem tag, az fog nekünk új tagokat szerezni. A saját erőnkre kell támaszkodnunk! Nekünk kell propagandát csinálnunk, új tagokat toboroznunk, olyanokat, akik majd munkájukkal lelkesen továbbviselik a legényegyleti eszmét.

De ne csak beszéddel, írással szerezünk tagokat, hanem tettel is. Tagot szerezni nagyon sokféleképpen lehet. Utcán, családban, táncban, sziloban, szóval mindenütt terjesztésnek kell a legényegyleti gondolatot, különösen pedig — hogy a mai

idők szavával éljünk — a sportban

A közelmúltban történt. Este sédtáltam a városban, az idő igen borús volt. Találkoztam egy régi ismerőssémmel és elbeszélgettem vele különböző dolgokról. Felidéztek a régi emlékeinket, közös élményeinket és egymás iránt kölcsönösen fellelegedtünk. Közben a barátom indítványozta — mivel az eső szitálni kezdett — menjünk be egy cukrászdába. Kapva kaptam az indítványon, de egy kis módosítással. A cukrászda helyett a Legényegylet ajánlottam, ahol meleg is van, szórakozhatunk is és pénzbe sem kerül. Barátom rábeszélésemre beiratkozott a Legényegyletbe és azóta a legjobb tagunk egyike.

Számos ilyen példát lehetne felhozni, hogy és miképpen szerezünk tagokat az egyesletnek. De nem is jól mondom. Nem az egyesletnek, hanem inkább saját magunknak, mert nekünk van szükségünk arra, hogy minél többen legyünk. Csak így tudunk létezni és így tudunk eredményesen dolgozni. Egy szalmaszál nem jelent kevés, nagyon sok szal-

maszáltnak kell lenni, hogy kevésé váljon. Egy ember még nem jelent Legényegyletet, de ha huszan, ötvenen vagy százan vagyunk, az sem jelenti azt, hogy többre már nincs szükségünk. Még mindig kevesen vagyunk! Gondoljunk arra, ha minden fiú szerezne a Legényegyletnek egy új, komoly, rendes tagot, mennyivel többen lehetnénk. Mennyivel szebb, mennyivel hangulatosabb lenne a heti gyűlésünk és bármilyen megjelenésünk, ha megegysszer annyian volnánk. Gondoljunk arra, egyesletünk mennyit áldoz, hogy a magyar munkásifjúság a jövőben meg tudja állni a helyét és a Hazának minél képzetlenebb és megbízhatóbb embere legyen.

Nemrég jelent meg a püspökkari körlevél a katolikus ifjúsági szervezetekről. E pástorlevél a Legényegyletet is említi és ajánlja, Mint katolikus fiúk, erre a szózatra is fel kell figyelniünk és a Főpásztor vezetése szerint kell dolgozni. Bennünk nem szabad csalódnai sem a vezetőknek, sem a magyar társadalomnak, mégkevésbébbé iparostestvéreinknek. Tokaji Sándor jegyző.

Legényegyleti Széchenyi Tanoncotthon Miskolcon.

A Miskolci Katolikus Legényegylet végre megvalósította az első miskolci tanoncotthont, mellyel ipari- és kereskedővárosunk keresztény utakon haladó jövőjének alapjait fektette le. A nagyfotosságú intézmény megvalósításával a Miskolci Katolikus Legényegylet nemcsak a roppant munka és áldozatok meghozatalában tűnt ki, hanem abban a lelki előkészületben is, mely a vasárnapi ünnepélyt megelőzte. 50 új legényegyletista felavatása vezette be az ünnepélyt.

A nagymisét *Viezer József* apátkanonok, az egytel elnöke végezte, majd utána a lelkeket magával ragadó szavakkal változta a pillanat magasztosságát. A Legényegylet „K” betűs jelvénye három dologra figyelmeztet bennünket — mondotta, Krisztus, Kolping és Kötelesség!

A tanoncotthon gyönyörű helyiségei a Deák-utca 6. szám alatt vannak. Kint záslódisz, bent virágos termek fogadták a vendégeket vasárnap délelőtt az új otthon épületében. A megjelentek között voltak a város társadalmi és gazdasági életének vezetői.

Főpapi díszben *Viezer József* apátkanonok, elnök szentelte meg az új Széchenyi Tanoncotthon fenyőgallyas terméit és épületét. A szentelés után kezdődött meg az ünnepi díszülés.

Déli 12 órakor *Szalontay Ferenc* legényegyleti tag énekelte zongorakisérettel az Ave Máriát. Ekkor szólt fel *Sivák István* volt miskolci hitoktató, a Miskolci Kat. Legényegyletnek alapító II. elnöke. Majd szólásra emelkedett *Viezer József* apátkanonok, elnök. Méltatta *Sivák István* érdemeit, aki mind e szép alkotásnak bölcsőjét ringatta. — Majd átadta az új otthont rendeltetésének. *Széchenyi István* útján járjatok — mondotta, — aki a hit és a haza nagy apostola volt.

Az anyagi támogatással kapcsolatban *Viezer József* apátkanonok, a Legényegylet elnöke felsorolta az új Széchenyi Tanoncotthon anyagi megalapozóit és fenntartóit. Az Otthon berendezéséhez és felszereléséhez első segítséget a vallás- és közoktatásügyi minisztérium 5000 pengős adománya nyújtotta. Egyes ágyakat szereltek fel 150 pengős ala-

ptíványokkal: *Adamecsik György*, id. *Blázsini Mihály*, dr. *Csepela Lajos*, özv. *Egry Kálmán*, *Gosztonyi József*, *Kispál Miklós* és *Jeronyi János*, vitéz *Sallay Gürtler Arisztid*, *Sivák István*, azonkívül az egyesületek: *Árpádházi Boldog Margit Kongregáció*, a *Miskolci Baross Szövetség*, *Egri Főkáptalan*, *Felsővárosi Rózsafüzértársulat* és *Oltáregylet*, *Miskolci Katolikus Kör*, *Miskolci Kat. Nőegylet*, *Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége*, *Szociális Missziótársulat* miskolci csoportja, *Urak Sz. József Kongregációja*; üzemek: *Borsod-Miskolci Gőzmalom*, *Első Magyar Öntöttüveggyár*, *Deichsel Sodronygyár*, *Dréher-Haggenmacher Részvényserfőzde*, *Hercz Jenő Gépgyára*, *Kun Lajos vasáru gyár*, *Szilágyi és Dispanit gépgyár*, *Miskolci Villamos Üzemek*; pénzintézetek: *Borsodmegyei Takarékpénztár*, *Borsod-Miskolci Hitelbank*, *Első Magyar Általános Biztosító*, *Gazdák Biztosító Szövetkezet*, *Keresztény Hitelszövetkezet*, *Magyar Nemzeti Bank*, *Miskolci Takarékpénztár*, *Nemzeti Hitelintézet*.

Ezenkívül más természetű adományban részesített bennünket a *Baross Szövetség* (500 P), *Kereskedelmi és Iparkamara* (200 pengő), özv. *Dadányi Sándorné* és az *Urinók Erzsébet Kongregációja*. Továbbá az Otthon átalakítási munkálatait *Stimm Lajos* és *Stimm Ernő* építéskész ajándékban készítették el, azonkívül különböző kedvezményben részesítettek bennünket még sokan.

Az Otthon fenntartási költségeivel igen jelentős és tekintélyes támogatásról biztosított bennünket elsősorban *Minnich Miklós* fegyőráros, pótképviselő, a *Baross Szövetség* miskolci csoportja, *Miskolc thj. város*, *Borsod vármegye*, a *Miskolci Ipartestület* és a *Kereskedelmi és Iparkamara*.

Az elnöki szavak elhangzása közben a közönség lelkesen éltette a nemes adakozókat, akiknek neveit a készítés alatt lévő márványtábla fogja aranybetűkkel hirdetni. *Ezután Szilágyi Miklós kormányfőtanácsos* és dr. *Faragó Elemér* tanácsnok szólt fel. Az ünnepély hangulatát emelte *Szalontay Ferenc* és *Bajkó István* éneke, *Fiedler István* Mécs-verse és szavalókórusa.

Gondolatok a káromkodás elleni harchoz.

Hatalmas mozgalom indult meg az A. C. részéről a káromkodás büne ellen. Falun élnek, mint péksegéd s így bizony naponta tapasztalom, hogy milyen mélyre ásta be magát a magyar lélekbe a káromkodás rákfenéje. Elszomorító állapot uralkodik a földműves társadalom lelkiségében, de még szomorúbb, hogy a falun élő iparosok is a legteljesebb értelemben ezt az átkos szokást ávtették és mint mesterek vagy segédek a jövő iparos nemzedékének lelkét már jó előre eldurvítják azzal, hogy nevelésük tengelyévé éppen a káromkodást állítják be.

Az iparos ember káromkodásával

óriási rombolást vihet végbe éppen falun, mert intelligenciájánál fogva is jobban tekintély az egyszerű nép előtt. Legtöbbször faluról kapja a tanoncot is, aki mint a romlott világ egy kis jóság-szigete, bizony sok jó szót és tanítást vár mesterétől. Milyen szomorú zajlások és belső vívódások támadnak ártatlan lelke mélyén, amikor előtte addig ismeretlen módon emlegetik az Isten nevét! Benne egy szép világ omlik össze és elindul azon a sötét úton, amely a züllés feneketlen mocsarához vezet s mint iparos, mire felszabadul már egy jó nagy baráti kört megront sza-

bados viselkedésével, amelyet a rossz mestertől tanult el.

Javaslatom ez: a Kat. Legényegyletek Központja külön felhívással szóljon a mesterekhez, mondjuk egy pársoros szívélyes hangú levéllel, amellyel felszólítaná őket arra, hogy műhelyükben és házukban minden káromkodást üldözzenek; a mesterek tehetnek a legtöbbet, mert tőlük függenek az alkalmazottak és elég tekintéllyel bírnak az eredményes küzdelemhez; szóval és írással egyaránt küzdjenek azért, hogy saját portájukon megszűnjék ez az átkos Isten-szidás!

Perkáta,

KIRÁLY KÁROLY.

A Próféta szakála.

(Egy hitetlen gyaur keleti meséje.)

Még a leggyérebb szakállak is csak nagyon gyéren emlékeznek vissza azokra az eseményekre, amik, ha nem a butaságot vesszük elő bírónak, a szakáltörténelem nagyon véres fejezetei közé tartoznának. Mivel a szakálak azóta meggyérültek, a buta emberek pedig elszaporodtak, nem lesz fölösleges elmondani azt a történetet, amit a hitetlen Hafiz makacssága okozott.

A dolog úgy kezdődött, hogy Hafiz gazdag és okos volt. Okossága szerezte a gazdagságot, gazdagsága viszont az okosságát növelte az emberek szemében, mint ahogy ez már lenni szokott. Ez a Hafiz, mivel még okosabb, illetőleg még gazdagabb akart lenni, kölcsönöket szokott másoknak adni, amiről viszont sohasem szokott megfélemlkezni.

Ezen az eseménydús napon épen vissza kellett volna kapnia pénzét az egyik adósától, aki azonban nem tudott fizetni. Hiába kért a szegény adós eleinte egy kis türelmet, később egy csöpp jóindulatot, az okossággal párosult gazdagságot nem tudta megindítani.

Hafiz, akiben a gazdagság jogos szemrehányásokkal tett az okosságnak a pénz okatlan kockázatásáért, nem akart még több benső háborúságot vállalni és megcsökönysüjtette magát.

A szegény adós erre a próféta szakálára fogadkozott, hogy a kölcsönt egy héten belül visszafizeti.

Több se kellett Hafiznak, aki meg akarta mutatni a benne vádaskodó gazdagságnak, hogy okosságért nem megy a szomszédba és ezért azt mondta a szegény adósának:

— Ide figyelj, kölcsönök késedelmes fizetője! Nem elég, hogy egyszer becsaptál, most újra rá akarsz szedni? Hát aból nem eszel egyhamar!

— Hogy szédniek és téged rá, szegény emberek nemes támogatója?

— Ugy, hogy olyanra esküszöl, ami egyáltalában nem létezik — tajtékként magáról megfélejlkezve a gazdagság. — Azt gondold, te idegen pénzek elulajdonítója, hogy a prófétának is szakál csúfítja el a nemes ábrázatát, mint te nemellen képedet?

Jól jött ez a szegény adós. (Az adósok mindenbe belekapaszkodnak.) Ha már nem lehet meglágyítani a gazdag ember szívét, legalább most beletáptott a veséjébe és másra terelheti a szót. A gondolatot tett követte (az adósok mindig leleményesek voltak) és nagyhangosan, hogy minél többen meghallják, kiabálni kezdett:

— Azt mered állítani, hogy a nemes prófétának nem

volt szakála? Hogy én téged, az igazhívők szegényfoltját be akarlak csapni?! Hát ki a csaló? Te még Allah prófétájának a szakállát is el akarod lopni!

Hogy a gazdag ember okossága nem tartott lépést a gazdagsággal, az onnan is kiünt, hogy nem vette észre hitetlen a kezdeti fölénytől a csuszamlást, viszont mások annál jobban felfigyeltek a szegény adós szavára és hamarosan csődület támadt körülöttük.

Az emberek két pártra szakadtak... Mivel már akkor is akadtak olyanok, akik a szegény mellé álltak, kialakult a szakál- és szakáellenes párt. Ezt az utóbbit inkább az érdek fűtötte, mint az igaz meggyőződés. (Ahol párt van, érdek is van.)

A vita egyre nagyobb méreteket, az ellenfelek pedig nyelvet öltöttek. Mohamed szakála pedig sötét végzetként lengedett a tömeg feje fölött.

Ekkor kellett volna a színen megjelenni a szabványos bölcs és szegény embernek, aki röviden megoldja a tömeg kételyét, de ehelyett egy gazdag és buta ember tünt fel a láthatáron, határt nem ismerő tornyos tekintéllyel.

A vitatkozók közül egyesek épen el akartak a tettleges véleménynyilvánítás elől tenni. Ezek vették észre a tekintéllyel álcázott jövevényt és mint valami mentőangyalt üdvözölték. Meg is fogták és a vita színhelyére cipelték nagy diadallal, mert úgy gondolták, hogyha ez sem tud igazságot szolgáltatni, akkor ügysem lehet a vitát eldönteni. A tömeg a gazdagság láttára elcsendesedett, a tekintélynek helyet szorított és várta az okos szót. Az új jövevény, miután megtudakolta hivatalosan is a vita okát, úgy tett, mintha gondolkodott volna. Mivel okosabb akart lenni mindenkinél (ez volt a dolog nehezebb része), még önmagánál is (ez nem is volt nehézség), a hosszasan összegyűjtött ráncokból lassan kikeveredve, szólásra hasadt:

— Ha Mohamed volt, akkor szakála is volt. (A szakáellenes párt fenyegető állásba helyezkedett, söt egyesek azt tanácsolták, hogy agyon kell ütni. Mivel azonban úgy látszott, hogy az idegen még beszélni akar, vártak a terv kivételével.) — Az a kérdés azonban, hogy Mohamed egyáltalában volt-e?

Nem folytathatta tovább, mert osztatlan egyetértéssel törtki az emberekből:

— Hittagaó gyaur! Agyon kell ütni!!!

Hosszas keresgélés után találták meg a kérdéses részt, de végül is sikerült a gyon ütni.

Mert az okos emberek kételye a buták tragédiája.

Legény dal.

Legény vagyok, azzá lettem,
Az esztendőm kitöltöttem;
Tisztes ipar a kenyerem,
Becsületes úton nyерem.

Egy Istenem, egy a hazám,
Szeretem is szent, igazán,
Mind a kettőt úgy szolgálom,
Hogy a dolgot estig állom.

Szívem, lelkem talpig magyar,
Nem pihen én nálam a kar;
Mert a magyar úgy dicsérik,
Meffogja a dolog végét,

Magam ura, szabad vagyok,
Szemből a jó kedv ragyog,
Sebaj, hogy még semmim sincsen,
Becsületem minden kincsem.
Nem kell nékem vendég-oldal,
Megelégszem a sorommal,
Ha úr vagy sem irigyellek,
Mefgérünk még egymás mellett.

Kijár nékem a becsület,
Akármerre járok-kelek,
Minden város édes-anyám,
Minden mester édes-apám.
Hej! csak alig-alig várom,
Hogy akadjon egy hú párom,

Egy édes kis feleségem,
Aki vel hoitig beérjem.

Ma még legény, holnap mester,
Holnap-után atya-mester,
Hajh! úgy élem világotat,
A boldogság világotat.

Mindszety Gedeon.

Régi emlékeink közül vesszük elő a híres költőnek ezt a versét, amit valamikor énekeltek is az együletekben „Megállj német, majd megbánod” kezdetű népdal dallamára Isten áldd meg az ipart hozzátételével. Közölve a Kolping c. lapunk 133. oldalán. (1897.)

Az Esztergomi Kat. Legényegylet.

Az Esztergomi Kat. Legényegyletet 1863. március 25-én alapította Csepreghy Ferenc asztalossegéd, az egylet első szerveződésként egy kis lelkes iparossegéd csapat közreműködésével, Scitovszky János bíboros, az akkori esztergomi érsek fővédnöksége alatt. Az úttörő gárdához később Esztergom egész iparostársadalma csatlakozott.

Első egyleti helyisége a Takarékpénztár Rt. Széchenyi-tér felől II. emeleti 3 szobája volt, amelyben Zajcsek (Zentai) János tanítóképzőint. hittanár szeretettel és tapintatossággal vezette az egylet ügyeit, oktatta, nevelte az iparifűjságot. 1865-ben már munkakiállítást is rendeztek. Előadják Csepreghy Ferenc dékánok a „Magyar fiúk Bécsben” című első 3 felv. népszínművét nagy sikerrel.

1863–1886-ig Zentai (Zajcsek) János, Török István, Venczell Antal, Molnár Nep. János voltak az egylet vezető elnökei. Az újonnan belépett tagok száma 758 volt.

1889-ben dr. Prohászka Ottokár elnökkel az élen a Ferenc József-úton levő Lencz—Khán-féle házba költöztek, ahol Etiner Elemér Ákos, akkor főszékesegyházi karkáplán, buzgó II. elnök fejt ki eredményes munkát az egyleti élet terén, úgyhogy a r. tagok számát 250-re, a pártoló tagokét 300-ra emeli.

1893-ban dr. Fehér Gyula belvárosi plébános lett az egylet elnöke, majd utána dr. Csernoch János.

1896-ban megveszik a Széchenyi-téri Lieb-házat 9000 forintért (most az „Elit-mozi” helyisége) ide költözik be a Legényegylet, ahol az ifjúság nevelését Andor György II. elnök, Walnitsek Rezső világi elnök, Neményi Károly titkár, Felczmann László és Wass Kálmán dékánok vezetik.

1906-ban az egyleti házat, amelyben már igen szép kulturmunka folyt, dr. Csernoch János prelátus-kanonok elnök, dr. Andor György elnökhelyettes, Haliczky Z. Béla II-od elnök és Magyar László cserépkályhagyáros világi elnök 14 ezer korona költséggel átalakították a Kisdonapart felőli részt, melyben az Ipartestület is kapott helyiséget.

1907. szeptember 24-én átveszi az egylet vezetését Mátéffy Viktor belvárosi káplán, Magyar László vil. elnökkel és Taky Gyula belvárosi karnagy titkárral az élen. Az új agilis elnök az állami gyermekmenhelyről hozott fiúkból tanoncinternátust létesített, szakkurzusokkal művelte az egylet ifjúságát kiváló szakelődök vezetésével egészen az 1914. évi világháború kitöréséig, amikor a Haza védelmére bevonult az elnök, a tisztikar jó része és az ifjúság is. A 160 rendes tagból alig maradt 10—12 tag. Hósi halált halt 17 rendes- és 18 pártoló tag.

1917 májusában a Széchenyi-téri egyleti ház gazdát cserélt 101.500 K-ért.

1920. február 7-én egy lelkes iparos-ifjú csapat ismét életre hívta az egylet régi ifjúságát és a Deák Ferenc-u. 11. sz. Waldvogel-féle házban újjáalakulva nagy lendülettel fogott a munkához. Az új tisztikar: Elnök: Mátéffy Viktor

belvárosi plébános, II-od elnök: dr. Porubszky Géza káplán, vil. elnök: Jakobek Jenő, titkár: Merényi Gyula, háznagy: Krajniker Ferenc, pénztáros: Vörös Antal, számvizsgálók: Schweitzer Vilmos és Bartalos Vince, dékánok: Szedmer József és Búri László, könyvtáros: Sáska József. Pár év múlva kicsi lett a fészek Mátéffy Viktor elnök atyai szeretettel gondoskodott a 150 r. tag befogadására nagyobb, alkalmasabb egyleti helyiségről.

1925. júniusában a Szt. Imre-utca 22. sz. alatt a város által egyleti kultúrház céljára felajánlott 700 négyszögöles telken megindult az építımunka Gáthy Zoltán építész-mérnök (Dorog) tervei szerint. Az épületet Toldy János építımester, egyleti választmány tag építette. Rajta dolgoztak az egylet kömüvessegéd tagjai is. 1925. augusztus 1-én nagy ünneppilyességgel dr. Csernoch János bíboros érsek, az egylet fővédnöke szentelte fel és adta át rendeltetésének a dr. Vass József népjóléti miniszter megértő erkölcsi és anyagi támogatásával megépült új Kolping-házat, az Esztergomi Kat. Legényegyletet, amely az ország akkori egyleti között a legszébb és legmodernebb volt. (5 egyleti szórakozó helyiséggel, 11x24 méteres nagyteremmel, beépített színpaddal, 20 hálószobával (80 ágy), külön 40 ágyas tanoncinternátussal, központi gőzfűtéssel. Az egyleti ház értéke teljes berendezéssel együtt 240.000 P-be került, amelyből 160.000 P-t, (40.000 P kamatot) fizetett ki az egylet.)

Az Esztergomi Kat. Legényegyletnek 1863. évi március 25-től 5400 rendes, 751 pártoló, 33 tiszteletbeli, 63 alapító tagja és 197 tisztviselője volt a 78 év alatt.

A népművelési egységek száma 2800 volt. Ismeretterjesztő előadás 180, műkedvelő előadás 260, az egyleti dalárdának fellépése 1926-tól 42, tanulmányi és egyéb kirándulás 100, oktatófilm előadás 40, magyar nótast 10, népies irodalmi és ismertető 90, alapismereteket terjesztő tárgykörű tanfolyam és szaktanfolyam 90, önképzőkör 300, hétfői leányegylet pedig 1688 volt.

E nagy mult és széleskörű működés után az Esztergomi Kat. Legényegylet bizalommal tekinthet a jövőbe!

Ez évben (Gyümölcsoltó B. A. napján) ünnepli Csepreghy Ferenc I. dékánok, majd később a Nemzeti Színház volt titkáranak 100-ik születési évfordulóját.

Az Esztergomi Kat. Legényegylet mostani tisztikara: fővédnök: dr. Serédi Jusztinán bíboros érsek, örökös elnök: Mátéffy Viktor érsekvakderti prépost-plébános, ország. képv. elnök: dr. Felber Gyula kanonok-plébános, II-od elnök: Tóth János s. lelkész, vil. elnök: Schweitzer Vilmos férjiszabó mester, titkár: Merényi Gyula, ügyész: dr. Berényi Róbert, pénztáros: Vodicska István, p. ellenőr: Holop Mihály, számvizsgálók: Laiszky Kázmár és Kisházi Mihály, háznagyok: Szedmer József és Pézsa István, internátusi igazgató: Moseonyi József, gondnok: Demény Lajos, dékánok: ifj. Molnár Pál és Duha Árpád, könyvtáros: Nyéky András.

Szedmer József.

Központ. A szünetelő céhélet január 15-ével újra megindul. A fiúk már visszajöttek az ünnepekről és újra benne vannak a munkakedvbe. A kereskedő-szakosztály német tanfolyamra készül. A cipészek a mestertisztségükkel vannak elfoglalva. Fodrászaink és a szabók a gyakorlati dolgokat iparkodnak tökéletesíteni. A

Csepreghy Önképzőkör nagy feladatok előtt áll és ki akar tenni magáért Csepreghy Ferenc születésének 100 éves évfordulóján. A sport-szakosztály kézilabda csapata nem csüggedő ambícióval dolgozott. 11-én szép győzelmet arattak a Nemzeti Tornacsarnokban. A közönség tetszését is megnyerték.

Január 25-én kézilabda csapatunk szép győzelmet aratott a Piaristák együttese ellen. Hajrá fiúk, előre! Talán sikerül a bajnokságot is megszerezni.

Február 1-én készülünk megrendezni az iparosok és kereskedők nagy farsangi estélyét.

Vezetőképző Nagyváradon

Január hó 4, 5 és 6-án egésznapos vezetőképző tanfolyamot tartott a nagyváradai Katolikus Legényegylet, melynek vezetésére *Fábián Ferenc* délkerületi titkárt kérték fel. *Fábián* titkár egész napon át változatos előadásokban vázolta a Legényegylet programját, a vezetők feladatait, az egységes munka fontosságát, a legényegyleti program praktikus keresztülvitelét, a különböző szakosztályok működését, a szakmai alosztályok életrekelésének szükségességét, a szociális, kulturális, vallásos és hazafias nevelés eszközeit. Hangoztatta, hogy az egyleti munkát meg kell osztani a vezetőknek egymás között és ne egy ember végezzen mindent. Rámutatott a vezetői munkakörök mikénti megosztására. A tanfolyamot, melyet az egylet nagytermében tartottak meg, *Tempfli István dr.* egyesületi igazgató is többször meglátogatta s az egylet tisztikara minden alkalommal teljes számmal megjelent. A záróelőadás alkalmával *Galambos István* másoddékan köszönté meg a vezetőség nevében *Fábián Ferenc* délkerületi titkár fáradozásait és értékes előadásait és fogadalmat tett, hogy az egyleti életet a hallottak és tanultak alapján fokozott mértékben fel fogják lendíteni.

Elmulik a farsang — jön
a nagybájt és vele
a magunkbaszállás
komoly ideje is.

Ebben segít az imakönyvünk

Az új árak a következők:

Karton imakönyv	—90
Vászon imakönyv	1.—
Bőr imakönyv	2.—

AMUNKÁS IMÁDKOZIK

let, melyet *Mogyorósi Győző* titkár lendületes beszéddel nyitott meg és felolvasta az egylet heti krónikáját, majd *Fábián Ferenc* délkerületi titkár mondott nagy beszédet a munkásifjúság feladatairól, a katolikus legényegylet az egyetlen intézmény,

melyben az ifjúsággal járó életproblémáinkat leginkább meg tudjuk oldani. A vezetőséggel való lelkes és együttes munkára szólította fel az ifjúságot. A legényestet különböző műsorszámok tették változatosabbá.

Te mit olvasol?

A napokban egyik baloldali újságban valami ifjú munkás fakadt ki az irodalmi selejt túltermelés ellen: legyen már elég a ponyvából! Anélkül, hogy barátságot kötnék ifjú munkás testvérünkkel, el kell ismernünk, hogy igaza van. Soha annyi krajcáros könyv nem látott napvilágot, mint éppen ezekben az időkben. Ez még magában nem jelentene rosszat, a baj azonban ott van, hogy a krajcáros árak alatt tizedfilléreket sem érő dolgok szaporodnak. Uton, útfélen ezt látni munkásifjú barátaink kezében, emellett ebédelnek, ezzel a kezükben járnak az utcán s lökdösis az embereket, sőt ez magasztja a párnájukat is.

Mi is volt az a ponyva? Valamikor régen, amikor az emberek között nagy volt az ismeretbeli különbség, ilyen filléres dolgokkal próbálták az

egyszerűbb embereket is megismertetni a szebb irodalmi alkotásokkal. Ponyván jelent meg Gyergyai Albert: *Árgirus* meséje is, amiből híres költőink is merítettek. Később a ponyva magyar betyárokról, magyar kisemberek bajairól szólt. Ma az a baj, hogy se a magyarsághoz, se az irodalomhoz nincs köze ezeknek az akordberbe készített fércmunkáknak. — Marhatolvajokról, részeg postakocsisokról, vidám bárgyilkosokról szólnak az ócska füzetek. (Még lehet, hogy közbe az összes marhatolvajokat kifírtották már és a vidám bárgyilkosok is lógták az orrukat.)

Komoly ember nem is nagyon vesz ilyent a kezébe, csak nagy ritkán. Az pedig, hogy egy baloldali ifjú munkás (szociáldemokrata) is megelégette már a ponyvatúltermelést, arra mutat, hogy mindenki torkig van vele. Te mint legényegyleti fiú hogy vélekedsz erről?

Lapunk

új

kiadványai:

1. DR. SZABÓKY ADOLF

A legényegyletek magyar alapítójának életrajza *Mátrai János* piarista igazgató szakavatott tollából.

Ára 50 fillér.

2. CSILLAGOK AZ ÉJSZAKÁBAN

Egyleti vezetők s intelligens tagok részére hétfő esti gondolatok és gyakorlati megvalósítására útmutatás. *Vitéz Pintér József* könyvének nétfői gyűlésekre felosztott II. kiadása.

Ára 2.— pengő.

Legényegyleti élet Mezőtúron.

Egyleti életünk szép irányban halad előre. 1941. november 23-án tartottuk meg az évi közgyűlésünket.

Ezen a gyűlésen először jelentek meg a pártoló tagjaink. Dr. Urbán Mihály esp. plébános, egyh. elnök megnyitójában üdvözölte a megjelenteket és munkára serkenti az ifjakat. Guba Lajos pénztári jelentését teszi meg. Majd Ft. Elnök kérésére Vihart Lajos dékán ismerteti a legényegyleti élet munkáját és céljait alapítástól kezdve és köszönetet mond az elnököknek kiváló munkájukért. Kapál Gyula vil. elnök teszi meg észrevételeit a tagokról és kéri a pártoló tagokat, hogy legyenek segítségére a vezetőségnek a munkába és az ifjúságnak az egyletbe való tömörítésében. Hozzászólások után Ferencz József hittanár ügyv. elnök, ismerteti az egylet további programját, majd felhívja a pártoló tagok figyelmét, hogy az egylet ügyeit karolják fel szeretettel. December 7-én a műkedvelő gárdánk színre hozta Molière „A fősvény” című 5 felv. klasszikus vígjátékát. Az előadásban a terem zsúfolásig megtelt. Városunk színe-java ott volt és a legnagyobb elismeréssel nézték az előadást, a remek színpadot és a pompás toaletteket. Szereplők kifogástalanul játszottak. Zsolnay Ica (Eliz), Szilasy Zsuzsika (Marianna), Szabó Rózsika (Fruzsina) szerepeikben nagy sikert értek el. Hüttich Jenő (Harpagon szerepében igazi fősvényt alakított. Guga Lajos (Cleante), Bartha Lukács (Auschme), Hüttich Kálmán (Jakab mester), Csiszár György (La Fleche), Kéringér László (Biztos), Kiss Imre (pénzhajhász Simon mester), Vihart Lajos (Valére) szerepeikben értek el sikert. Guba Erzsike (Claudné), K. Tóth Béla (La Merluche), Mi-

hály Endre (Brendavoine) mint Harpagon cselédje és inasai játszottak ügyesen. Ez a színmű betanítása és rendezése ft. Ferencz József hittanár elnök kiváló és hozzáértő munkájának érdeme. December 24-én este karácsonyfa ünnepélyt rendeztünk. Ezen az estén együtt volt az egyleti család és minden jelenlévót átformált a szeretet varázsa.

Vihart Lajos dékán üdvözölte szeretettel ft. Elnököket és a vendégeket, majd méltatta a karácsony jelentőségét, mikor minden emberi szívbe beköltözik a szeretet. Borbély Károly nagy hatással szavalta el „A karácsony” c. verset. Karácsonyi énekek elhangzása után dr. Urbán Mihály esp. plébános felavatta a jelölteket és beszédet intézett hozzájuk. Utána Ferencz József hittanár elnök kéri az új tagokat, hogy legyenek igazi méltó tagjai az egyletnek. Vihart Lajos dékán a régi tagok nevében a jó Isten áldását kéri az ifjúságunkra. Guba Lajos II. dékán saját szerzeményű novelláját olvassa fel „Karácsony valahol Oroszországban” címmel, mely nagy tetszést aratott. Karácsonyi énekek énekése, dr. Urbán Mihály esp. plébános zárószavai után, valamint az ajándékok szétosztása után együtt maradt még a legényegyleti család az éjfélig miséig. Az éjfélig szentmise után mindenki a karácsony varázsával, a szeretetnek szívébe való zárásával távoztak saját otthonukba. Szilveszter napján családi összejövetelt tartottunk, amelyen a jókedvű igazi hangulatával köszöntöttük az újévet, amely sok titkát és meglepetését és egyletünk további felvirágzását tartogatja számunkra.

Vihar Lajos dékán.

Debrecen. Évi közgyűlésünk december 22-én volt. Az elnök ismertette a katolikus püspöki kar közös pástorlevelét az ifjúsági egyesületekre vonatkozólag — kiemelve a Kolping egyesületről szóló részt. A tisztikar maradt a régi. A múlt évben nyolc választmányi gyűlést tartottunk. A hétfői esteket keddre tettük át a levante elfoglaltság miatt. Otthonunk nagyobb részét a katonaság vette igénybe. Január 3-án előadást rendeztünk a piarista gimnázium dísztermében. Lenz: „Az új házigazdónak” című háromfelvonásos vígjátékot adtuk elő. Betanította: Takács Sándor vigalmi elnök. A darab olyan jól sikerült, hogy Kerekes-telepen és Józsnán is elő kell adnunk. — Bogdándy Béla helyettesíti ügybuzgó tevékenységgel a bevonult dékánt. Bérces, Molnár és Laczkó igen tevékenyek a legényegyleti életben.

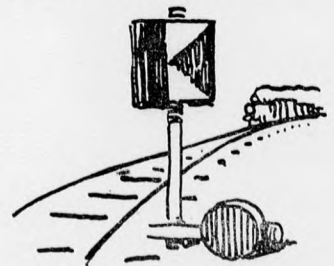
Dunaföldvár. A legényegyleti fiúk 40 érmelegítőt és 40 P készpénzt küldtek karácsonyi ajándékkul a legényegyleti katonai testvéreiknek ka-

racsony szent ünnepére. Karácsonyra „Mit hoz a Jézuska?” című egyfelvonásos színdarabot adták elő. Szereplésbe kiténtek: Vajda Pál, Rodhneier János, Bogár Imre, Balázs Mancsi, Szabó Irén, Révész Anci, Rngbauer Aranka, Révész Magda. A legényegyleti mozgékony élet rendezőgárdájának ifj. Ferencz József és Molnár László a lelke.

Mezőkövesd. Hála Istennek jól vagyunk. A fiúkkal meg vagyok elégedve. Most rendeztünk egy szép műsoros estet, amelynek műsorát ide-mellékelem. A főispán felhívására 10 ezer cigarettát küldtünk a honvédeknek, annak a költségeire tartottuk az estet. Jól sikerült, nagyon szép volt, itt volt Kövesdnek igazán a színe-java.

Új egylet. Arlón Borsod vármegye alispánja 20.577/ai. 1941. sz. alatt jóváhagyta a Kat. Legényegylet létesítését. Az arlói egylet, mint az Országos Központ Katolikus Legényegylet tagegyesülete működik. Jó munkát és Isten áldását kívánjuk az arlói egyletnek, vezetőségének és kedves tagtestvéreinknek.

*Háborús időkkel élünk.
Fokozottabb munkateljesítményt vár tőlünk a Haza és az új Európa!
Az egyleti életben sem lehet megtorpanni!*

Fiúk, fiúk, ne nézegessetek! . . .

Fiúk, fiúk, ne nézegessetek,
Itt tenni kell, amíg a test meleg,
Míg forr a vér, pattognak szűz erek,
Csak addig éltek, rajta, küzdjetek!
Harsogva hirdetek hát szózatot:
Fiúk, fiúk, apostolkodjatek!

Az agy, a szív ritmussal van tele,
Csupán csak Istennek nem zengene?
Az égre lobbanjon föl éresem
Ma minden szándék szent érzelem.
Közétek állnak zengő csillagok
S ti mélyben álltok, hangotok dadog?
Szeretném most végre elmondani,
Hogy fájnok életünknek foltjai.
Szeretném lángra venni lelketek,
Hogy fényben lássátok meg: gyermekek,
Voltak már közöttünk hősi harcok,
De testiük hűlt, szívük már nem dobog.
Borzalmas korszak állott ellenük,
Legyőzni mégsem tudták szellemük.
Mert lélek, forró lélek nem vesz el,
A földön az csak életet lehel.
Lélekben, csak lélekben, ott a kár,
Hirdette angyal-lelkű Ottokár.
Szószékén testét, mint holtat, lesék,
De ő beszélt — végső leheletig!
És Tihamér beteg-fájdalmasan
Tesz missziókat — mert nagy dolga van!

És Bangha mondta: irni szent dolog
— S tán tolla még a sírban is forog!
És még szeretném elsorolni mind,
A kikben forrón égtek céljaink.
Hogy itt a földön életük mi volt,
Arról csak Isten jobbán zeng riport!
Ahol még gyenge test is alkotott,
Mit mivelhetnek ott friss harcok?
De tudjátok: majd szintén porladunk
S emlékké szürkül égő korszakunk.
A szó, a kéz, a láb majd nem mozog,
De mit tanulnak rólunk új korok?
Mert földanyánk vak éjben tévelyeg
És szentség nincs az álnok tett megett.
Fiúk, a kérdés újra felmered:
Hát elbukunk mi árva emberek?
Az Isten vár, küld és hajt benneteket,
Az Ő tüzével mindig győzettek!
Ne álljatok, nem állhat senki már
És én is ismétlem litániám:

Fiúk, fiúk, ne nézegessetek,
Itt tenni kell, amíg a test meleg,
Míg forr a vér, pattognak szűz erek,
Csak addig éltek! Rajta, küzdjetek!
Harsogva hirdetek hát szózatot:
Fiúk, fiúk, apostolkodjatek!

ENDRÉDY ZOLTÁN,
bánhidai együletünk elnöke.

Kapuvár. A Legényegylet december 26-án a szegények felségélyezésére szép anyagi és erkölcsi sikerrel adta elő „Cszimadia mint kísértet” című népszínművet. A darab betanítása Szupringer István világi elnök érdeme. Az elmúlt év folyamán többször szerepelt egyesületünk műkedvelő gárdája. Így összkel a községükben felállítandó országzászló javára színdarabot és gyűjtést rendezett. A tagok szorgalmasan látogatják a heti gyűléseket, hogy tanuljanak és művelődjenek, szórakozzanak és jól felkészüljenek az életben reájuk váró feladatok megoldására. A régi tagok

Hangulatos

a Debreceni étterem

-közel a Központoz-

katolikus kézben!

fenntartják kapcsolataikat az egyesülettel, amely nekik oly sok boldog órát szerzett.

Kiskúrnajsa. December hó folyamán Kisfaludy Károly „A kérők” című vígjátékát adták elő, amelynek 50 százalékos jövedelmét (100 P-t) a harcúeren levő katonatestvéreknek juttatták. A tagok létszáma 38—45 között váltakozik. Farsangra újra a nyilvánosság elé akarnak lépni, reméljük sikerrel.

Nyírbátor. A taglétszám szaporodik lassan. Az egyesületi élet egész kevés zökkenővel a legjobb úton halad. Avatásra készülnek, amit ünneppélyesen: színműelőadással szeretnének egybekötni.

Pécsi Legényegylet. November 1-én megindult egy 60 órás könyvviteli tanfolyam, amelyen az ifjúsági tagok szorgalmasan vesznek részt. Azonkívül megrendezük az adventi esteket, valamint a magyar táncok terjesztésére magyar táncok iskoláját nyitottuk meg. Tagjaink száma nagymérvű bevonulás miatt meglehetősen mecsappant, de az erős szervezési propaganda folytán reméljük, hogy rövidesen megint nagy létszámú lesz az együleti ifjúságunk.

Tokaji Sándor jegyző.

Gratulálunk

Gosztolya Rezső pécsi együleti tag eljegyezte Keszler Annuska D. L. taggot.

Stubna Henrik pécsi együleti tag eljegyezte Rack Rózsikát.

Katics Rezső pécsi együleti tag eljegyezte Lőrincz Erzsikét.

Kiss Károly pécsi együleti tag feleségül vette Stifil Mártuskát.

Szabó Ferenc pécsi együleti tag házasságot kötött Staub Kató D. L. taggal.

PÁPA. Bedócs József volt I. dékán és Pados Ilonka jegyesek.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rotenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: vitéz PINTÉR JÓZSEF.

vargyasi Máté Ernő nyomdája, Bp., VIII., József-u. 61. Telefon: 139—259.